

SOFIETTA

The Multilingual Art Book

EN - ES - HU

SOFIETTA — Emotional & Conceptual Thread - ENGLISH VERSION

1. The First Pulse

It begins as a single feminine current, not yet separated into roles or voices, but already carrying the sense of a **shared stage presence**.

The music feels like one body preparing itself for visibility, where emotion is still unspoken but already fully formed in tension.

There is no dialogue yet — only anticipation, as if the sound is watching itself gather strength before stepping forward.

Within this opening state, everything is unified: breath, rhythm, and intention are not layered, but fused.

The atmosphere is not narrative, but **pre-performance gravity**, where presence alone is already a statement. What is heard is not introduction, but emergence.

2. Becoming the Performer

Emotion does not arrive in words.

It arrives in controlled shifts of intensity.

Small adjustments in pressure, timing, and silence define identity more than melody.

The performer is learning how much of herself can be shown without losing internal control.

This is not expression, but **structured becoming**.

Visibility becomes discipline rather than exposure.

3. Emotional Pressure Field

The sound carries an internal emotional weight that is never directly named.

Anticipation stretches until it becomes form.

Every rhythmic change feels like a decision not spoken, only embodied.

Instability exists, but it is contained rather than released.

The presence remains exposed and protected at the same time.

Emotion becomes consequence without explanation.

4. Singular Radiance

There is one dominant presence, never fragmented, only refracted.

Strength is not volume but containment.

Attention moves toward her without being asked.

Elegance becomes control over perception itself.

She does not perform for the space — the space reorganizes around her.

This is **radiance as structure**, not decoration.

5. Controlled Dissolution

The structure does not end. It loosens.

Clarity transforms into atmosphere. The presence fades without disappearing.

What remains is memory shaped like motion.

The final state is **residual emotion**, not conclusion.

SOFIETTA - Lyrics - EN**[Intro]**

(breathy, cinematic, slow rising pulse)

Roja luna...

breathe slow...

hold the fire...

Sofietta

[Verse 1]

Crimson roses crown her hair
every silence pulls the stare
fingertips in silver lines
moving through the neon light
one step closer, drifting far
like she owns the darkened stars

[Chorus 1]

Ayaaa-reeeh... velorééé...
bodies sway in slow devotion
shadows melting into light
skin and smoke beneath the night
Ayaaa-reeeh... velorééé...
hearts collide in hidden motion

[Verse 2]

He can feel the whole room bend
when her rhythm turns again
every shoulder, every glance
pulls him deeper into trance
danger wrapped in velvet grace
lightning hidden in her waist

[Chorus 2]

Ayaaa-reeeh... velorééé...
crimson waves are rising higher
diamond heat beneath her skin
no one knows the fire within
Ayaaa-reeeh... velorééé...
breath and flame becoming one

[Verse 3]

One slow motion in the red
like a dream inside his head
all the room begins to fade
while she moves like pouring rain
leaving fever in the air
no one else could take her place

[Bridge]

Sofietta...

moving like a crimson flame

Sofietta...

no one leaves the night the same

[Final Chorus]

Ayaaa-reeeh... velorééé...
bodies lost in slow surrender
waves of heat and velvet sound
pulling all the world around
Ayaaa-reeeh... velorééé...
Sofietta in endless motion

[Outro]

Sofietta... ahhh...
slow fire in the dark...
Sofietta...
velvet fading into heart...

SOFIETTA — Hilo Emocional y Conceptual - VERSIÓN ESPAÑOLA

1. El primer pulso

Comienza como una sola corriente femenina, aún sin dividirse en roles o voces, pero ya portando la sensación de una **presencia escénica compartida**.

La música se percibe como un solo cuerpo preparándose para ser visible, donde la emoción aún no se dice, pero ya existe como tensión completa.

No hay diálogo — solo espera, como si el sonido se observara a sí mismo acumulando fuerza antes de avanzar.

En este estado inicial todo está unido: respiración, ritmo e intención no están en capas, sino fusionados.

No es introducción, es **aparición**.

2. El nacimiento de la performer

La emoción no llega en palabras. Llega en cambios controlados de intensidad.

Pequeños ajustes de presión, tiempo y silencio definen la identidad.

La performer aprende cuánto de sí misma puede mostrar sin perder control interno.

No es expresión, es **formación estructurada**.

La visibilidad se convierte en disciplina.

3. Campo de presión emocional

El sonido contiene un peso emocional interno que nunca se nombra directamente.

La anticipación se estira hasta convertirse en forma.

Cada cambio rítmico es una decisión no hablada.

La inestabilidad existe, pero está contenida.

La presencia es a la vez expuesta y protegida.

La emoción se convierte en consecuencia sin explicación.

4. Radiancia singular

Existe una sola presencia dominante, no fragmentada, sino refractada.

La fuerza no es volumen, sino contención.

La atención se dirige hacia ella sin ser solicitada.

La elegancia se convierte en control de percepción.

No actúa para el espacio — el espacio se reorganiza alrededor de ella.

Esto es **radiancia como estructura**.

5. Disolución controlada

La estructura no termina. Se afloja. La claridad se vuelve atmósfera. La presencia no desaparece, se difumina. Queda la memoria del movimiento.

El final es **residuo emocional**, no conclusión.

SOFIETTA - Lyrics - ES

[Introducción]

(Pulso suave, cinematográfico, de ascenso lento)

Roja luna...

respira despacio...

contén el fuego...

Sofietta

[Estrofa 1]

Rosas carmesí coronan su cabello

cada silencio atrae la mirada

puntas de los dedos en líneas plateadas

moviéndose a través de la luz de neón

un paso más cerca, alejándose a la deriva

como si fuera dueña de las estrellas oscuras

[Estribillo 1]

Ayaaa-reeeh... velorééé...

cuerpos se mecen en lenta devoción

sombras que se funden en luz

piel y humo bajo la noche

Ayaaa-reeeh... velorééé...

corazones que chocan en movimiento oculto

[Estrofa 2]

Él puede sentir cómo toda la habitación se dobla

cuando su ritmo cambia de nuevo

cada hombro, cada mirada

lo arrastra más profundamente al trance

peligro envuelto en gracia aterciopelada

un rayo oculto en su cintura

[Estribillo 2]

Ayaaa-reeeh... velorééé...

carmesí Las olas se elevan más

Calor de diamante bajo su piel

Nadie conoce el fuego que lleva dentro

Ayaaa-reeeh... velorééé...

Aliento y llama se funden en uno

[Estrofa 3]

Un movimiento lento en el rojo

Como un sueño en su cabeza

Toda la habitación comienza a desvanecerse

Mientras ella se mueve como lluvia torrencial

Dejando fiebre en el aire

Nadie más podría ocupar su lugar

[Puente]

Sofietta...

Moviéndose como una llama carmesí

Sofietta...

Nadie sale de la noche igual

[Coro final (Extendido)]

Ayaaa-reeeh... velorééé...

Cuerpos perdidos en una lenta rendición

Olas de calor y sonido aterciopelado

Atrayendo al mundo entero

Ayaaa-reeeh... velorééé...

Sofietta en movimiento infinito

[Outro]

Sofietta... ahhh...

Fuego lento en la oscuridad...

Sofietta...

Terciopelo desvaneciéndose en el corazón...

SOFIETTA - Emotional & Conceptual Thread - MAGYAR VERZIÓ

1. Az első pulzus

Egyetlen női áramlással indul, még nem szétválva szerepekre vagy hangokra, de már jelen van a **közös színpadi kisugárzás** érzete.

A zene olyan, mintha egy test készülne a láthatóságra, ahol az érzélem még kimondatlan, de már feszültségben teljes.

Nincs párbeszéd — csak várakozás, mintha a hang saját magát figyelné, ahogy erőt gyűjt a belépéshez.

Ebben a kezdeti állapotban minden egység: lélegzet, ritmus és szándék még nem rétegzett, hanem összeolvadt. Ez nem bevezetés, hanem **megjelenés**.

2. A performer megszületése

Az érzélem nem szavakban érkezik.

Hanem finoman szabályozott intenzitásváltásokban.

Nyomás, időzítés és csend apró eltolásai határozzák meg az identitást.

A performer azt tanulja, mennyit mutathat magából anélkül, hogy elveszítené az önkontrollt. Ez nem kifejezés, hanem **strukturált kialakulás**.

A láthatóság fegyelem lesz, nem kitárulkozás.

3. Érzelmi nyomásmező

A hang belső érzelmi súlyt hordoz, amit sosem nevez meg közvetlenül.

A várakozás addig nyúlik, míg formává válik.

Minden ritmusváltás egy kimondatlan döntés.

Az instabilitás jelen van, de kontrollált.

A jelenlét egyszerre védett és kitett.

Az érzélem magyarázat nélküli következéssé válik.

4. Egységes ragyogás

Egyetlen domináns jelenlét létezik, nem széttörve, hanem megtörve fényben.

Az erő nem hangerő, hanem visszafogottság.

A figyelem nem kérésre, hanem természetesen irányul felé.

Az elegancia maga lesz a kontroll a percepció felett.

Nem ő alkalmazkodik a térhez — a tér rendeződik köré.

Ez **ragyogás mint szerkezet**.

5. Kontrollált feloldódás

A struktúra nem lezárul. Hanem fellazul.

A tisztaság atmoszférává alakul.

A jelenlét nem tűnik el, csak elmosódik.

A mozdulat emlékké válik.

A végállapot **érzelmi maradék**, nem lezárás.

SOFIETTA - Líra - HU

[Bevezetés]

(lélegzetvételnyi, filmszerű, lassan emelkedő pulzus)
 Roja luna...
 lélegezz lassan...
 tartsd vissza a tüzet...
 Sofietta

[1. versszak]

Bíbor rózsák koronázzák a haját
 minden csend magához vonzza a tekintetet
 ujjhegyek ezüst vonalakban
 haladnak a neonfényben
 egy lépéssel közelebb, messze sodródva
 mintha övéi lennének a sötét csillagok

[1. refrén]

Ayaaa-reeeh... velorééé...
 testek ringatóznak lassú áhítatban
 árnyékok olvadnak fénnel
 bőr és füst az éjszaka alatt
 Ayaaa-reeeh... velorééé...
 szívek ütköznek rejtett mozgásban

[2. versszak]

Érzi, ahogy az egész szoba meghajlik
 amikor a ritmusa újra megfordul
 minden váll, minden pillantás
 mélyebbre húzza a transzba
 bársonyos kecsességbe burkolt veszély
 villám rejtőzik a derekában

[2. refrén]

Ayaaa-reeeh... velorééé...
 bíbor hullámok emelkednek magasabbra
 gyémánt hőség alatta bőr
 senki sem ismeri a benne lévő tüzet
 Ayaaa-reeeh... velorééé...
 lélegzet és láng eggyé válnak

[3. versszak]

Egyetlen lassú mozdulat a vörösben
 mint egy álom a fejében
 az egész szoba elhalványul
 miközben úgy mozog, mint a zuhogó eső
 lázat hagyva a levegőben
 senki más nem vehetné át a helyét

[Híd]

Sofietta...
 bíborvörös lángként mozog
 Sofietta...
 senki sem hagyja el az éjszakát ugyanúgy

[Záró refrén (Bővített)]

Ayaaa-reeeh... velorééé...
testek elvesznek a lassú megadásban
hőhullámok és bársonyos hangok
körülölelik az egész világot
Ayaaa-reeeh... velorééé...
Sofietta végtelen mozgásban

[Outro]

Sofietta... ahhh...
lassú tűz a sötétben...
Sofietta...
bársony halványul a szívben...